KUIFJE
HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR
6F.
IN NEDERLAND 40 Cts
32
ONS VOLLEDIG VERHAAL
ASCARI
HET LEVEN VAN EEN GROOT KAMPIOEN
26
26

Alberto Ascari werd geboren te Milaan in 1918. Zijn vader was toen een van de grootste autorenners en de kleine Alberto groeide op tussen auto's, motoren, olie en benzine.

's Avonds komen de vrienden van de renner en men praat natuurlijk over nieuwe renwagens, renbanen en koersen. Alberto luistert en laat geen woord ontsnappen...

Ik begin de bocht langs de buitenkant aan 110 km per uur en laat me dan naar de binnenkant van de piste glijden...

Als hij vijf jaar is mag Alberto voor de eerste keer over een honderdtal meter het stuur vasthouden...

Als zijn vader oefent op de renbaan van Monza, mag Alberto dikwijls mee. Hij neemt in de wagen plaats en doet met zijn vader een of twee ronden in gematigd tempo.

Op 13 Juli 1925 is Alberto zeven jaar. Zijn vader vertrekt om te Montlhéry in Frankrijk deel te nemen aan een belangrijke wedstrijd en zegt tot afscheid :

Tot ziens, jongen ! Je bent nu een man, dus moet je heel braaf zijn !

Ja, vader. En jij zult de koers winnen, hé ?

Maar 's Zondagsavonds komt oom Riccardo aankloppen...

Riccardo ! Wat zet jij een triestig gezicht op ! Er is iets gebeurd ! Er is iets gebeurd !...

Ja... een ongeluk... een groot ongeluk. Antonio is ernstig gewond...

In werkelijkheid is Antonio Ascari dood. Een stuk prikkeldraad dat op de renbaan slierde, draaide om z'n wiel en blokkeerde het. De wagen vloog tegen de rand van de weg en sloeg over de kop. Zwaar gewond, overleed Antonio Ascari enkele ogenblikken nadien langs de zoom van de renbaan...

Maanden zijn verlopen. Op zekere dag ziet Alberto, die « de zoon van Antonio » wordt genoemd, de kans om met een fiets aan de haal te gaan.

Hij waagt zich tot in het stadscentrum

De terugkeer naar huis is minder aangenaam...

Alberto is elf jaar. Hij houdt een buurman zeer aandachtig in het oog...

De motorfiets is hersteld. Hij zal nu heel waarschijnlijk naar binnen gaan...

Dat is het moment !

's Avonds komt Alberto dolblij thuis. De motorfiets is nog in beste staat...

Hij droomt nu van niets anders meer dan van een motorfiets. Hij slaagt er in genoeg geld te sparen om er een te huren en rijdt er terstond mee naar de renbaan van Monza...

Hij rijdt tot hij werkelijk niet meer kan...

Maar z'n moeder hoort er van en stuurt hem naar de kostschool. Alberto kan natuurlijk niet z'n hele leven op school blijven! Nauwelijks valt de deur van de kostschool achter hem dicht, of hij laat zich inschrijven voor een regelmatigheidswedstrijd van 24 u. Alberto is pas achttien jaar en wordt reeds van bij het begin bij de beste renners geklasseerd.

Nabij Pisa moet hij een bocht nemen. De remmen weigeren dienst...

Hij schiet dwars over de weg, springt over een gracht en...

...komt in een tomatenveld terecht. Gelukkig heeft hij geen letsel opgelopen.

Alberto Ascari neemt nu deel aan iedere koers en heeft er een tiental gewonnen als de oorlog uitbreekt. Hij werkt in de diensten van benzine-ravitaillering en komt, na de vijandelijkheden, bij toeval opnieuw in het milieu van auto's en renners terecht. Hij maakt kennis met Villoresi die hem aanzet een auto te nemen in plaats van een motorfiets...

Het zit je in het bloed, Alberto! Jij wilt toch je leven niet op een kantoorkruk doorbrengen!

Daarmee is zijn lot beslist. Hij neemt plaats in een renwagen en slaat weinig koersen over. In 1947 en 1948 oogst hij in Italië enkele successen. Hij was echter ook verschillende keren tot opgave gedwongen. Op 30 Januari 1949 neemt hij deel aan de Grote Prijs van Argentinië. Voor de Argentijnen zelf is er maar één grote renner en één overwinnaar : Juan Manuel FANGIO.

Na een prachtige wedstrijd, heeft Ascari de leiding...

En komt als overwinnaar over de eindmeet. Huilend en schreeuwend bestormen de toeschouwers de renbaan en komen recht op hem toegelopen...

Ze zullen me lynchen! Ze zijn waarschijnlijk razend omdat ik hun Fangio verslagen heb!

Hij krijgt plotseling schrik en neemt de benen...

Ik zal wel een schuilplaats vinden...

Oef! Het was hoogtijd!

Bevend van opwinding, geraakt hij eindelijk in z'n hotel...

Waarom vluchtte je, Ascari? De mensen waren geestdriftig. Ze kennen je nauwelijks en je verslaat hun favoriet! De Argentijnen toonden alleen maar hun enthousiasme... hun bewondering!

De renbaan van Monza, waar hij debuteerde, zal voor hem fataal worden. Op deze baan neemt hij aan verschillende wedstrijden deel in de hoop te winnen. Kleine accidenten dwingen hem telkens weer tot opgave. In 1955 tijdens een oefenrit...

De hefboom van de rem is slecht geplaatst. Kan je dat niet veranderen ?

Dat komt in orde, mijnheer Ascari !

Maar de volgende dag te midden van de koers hapert er toch weer iets met die hefboom, hij klemt in de versnellingen en op het ogenblik dat Ascari een bocht neemt en wil remmen...

Drommels nog toe ! Wat is dat ? Ik versnel...

Een paar seconden later staat hij in de gracht naast de renbaan. Hij kan op eigen kracht naar de infirmerie lopen...

Je mag van geluk spreken, Ascari. Je werd uit de zetel geslingerd.

Ik ? Uit m'n zetel geslingerd ? Neen, ik ben aan het stuur gebleven en ben uit m'n wagen gekropen...

Maar neen, beste kerel !

Ascari is er pas van te overtuigen als hij de film van het ongeluk ziet...

Inderdaad. De wagen is over de kop geslagen. Ik zou er nooit alleen uit zijn geraakt. Een ongeluk is zo vlug gebeurd dat men er zich geen rekenschap van geven kan « hoe » het eigenlijk gaat...

Jaren verlopen. Ascari behaalt een hele reeks overwinningen. Hij is wereldkampioen in 1952 en 1953. Ieder seizoen brandt hij van ongeduld opnieuw te mogen beginnen. Hij kent al de gevaren van zijn beroep en denkt heel dikwijls aan zijn vader. Zijn enige wens is : « Dat de Hemel me bijsta en het geluk me trouw blijve ».

Maar het lot kent geen medelijden. Op 22 Maart 1955 neemt Ascari deel aan de Grote Prijs van Monaco aan het stuur van een Lancia...

Op een bepaald ogenblik slingert de piste langs de haven. Begaat de uitstekende piloot op deze plaats een fout ? Zeker is dat het achterste wiel van z'n wagen tegen de stoep botst...

De Lancia slaat uit de baan en Ascari is zijn stuur niet meer meester...

De Lancia gaat hoog over de afsluiting, duikt tien meter en komt met een plof in de Middellandse Zee terecht...

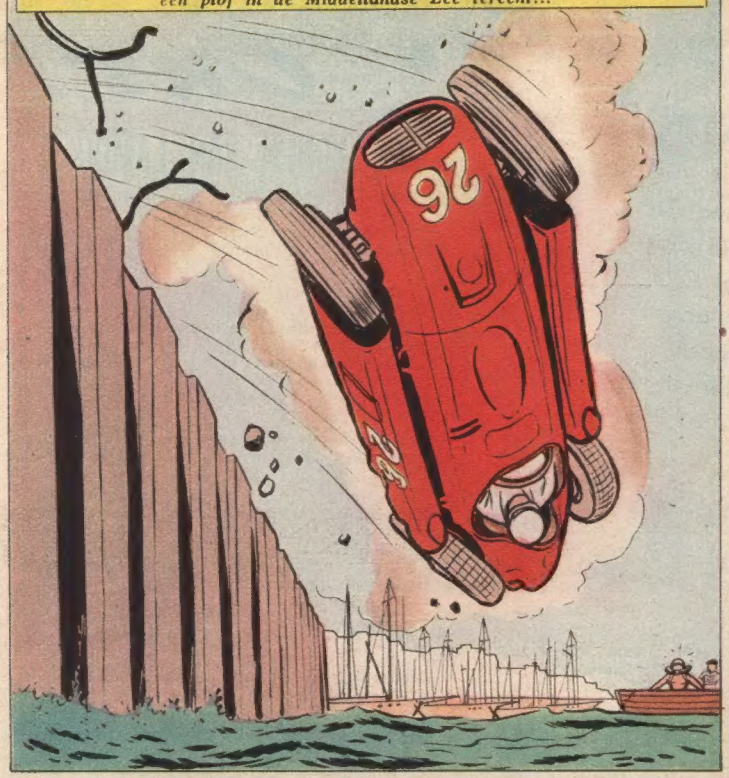

Reeds van bij de aanvang van de koers waakten daar echter kikvorsmannen. Tegelijkertijd met de Lancia duikt een van hen in het water...

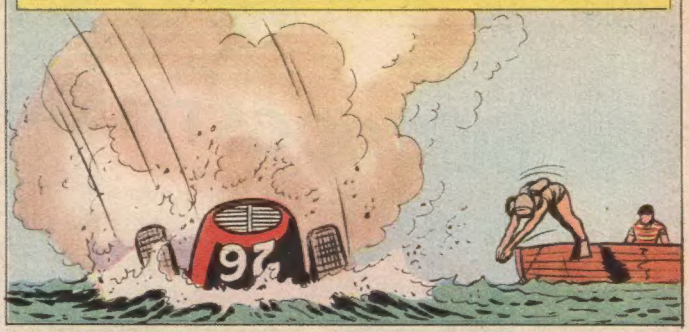

Hij slaagt er in de bewusteloze piloot uit de wagen te halen en naar de oppervlakte te brengen...

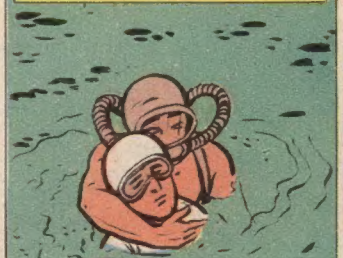

De volgende morgen in het hospitaal...

Voor Alberto Ascari behoort dit incident alweer tot het verleden...

Drie dagen later neemt hij op de renbaan van Monza deel aan de oefenritten voor de volgende koers. Hij is nauwelijks hersteld van de schok die hij Zondag te voren kreeg...

Hij legt twee ronden met een gematigde snelheid af...

Misschien denkt de piloot dat hij werkelijk helemaal genezen is en z'n reacties even snel en zeker zijn dan te voren. Hij voert de snelheid tot het maximum op, neemt een bocht... en plotseling slipt zijn wagen uit de baan...

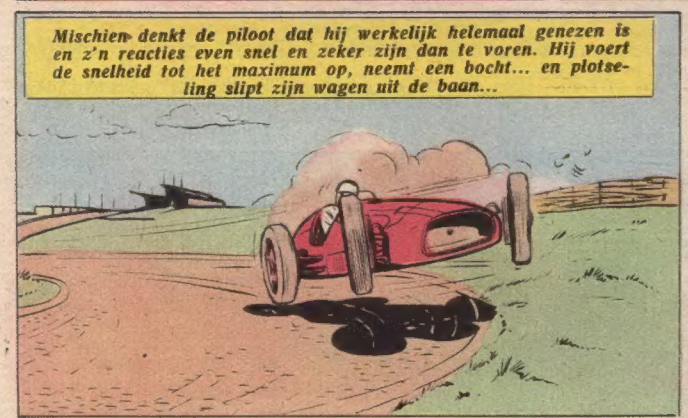

kantelt om...

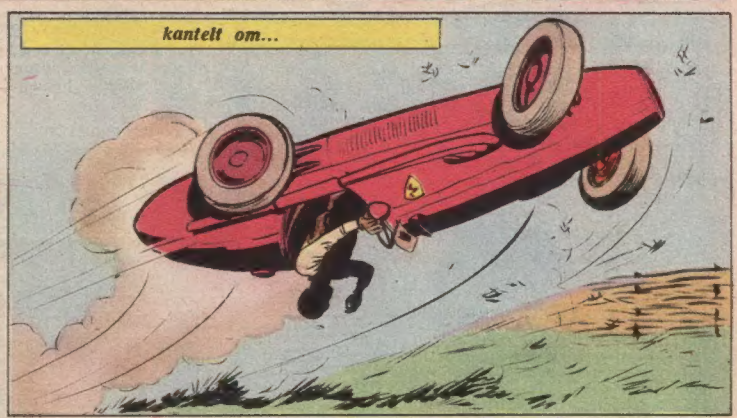

Van op de « stands » ziet men het drama...

Villoresi, de trouwe vriend van Ascari, komt als eerste op de plaats van het ongeluk. De piloot ligt onder z'n wagen...

Misschien had Ascari het stuur te vlug in handen genomen, na de schok te Monaco opgelopen, misschien kreeg hij een bloedopdrang... Zo beroemd als zijn vader, kende Alberto Ascari hetzelfde tragische einde. Hij was pas 36 jaar oud. Ascari zou, helaas, niet het laatste slachtoffer van de autowedrennen zijn...

Jean Graton

EINDE.

De volgende week : « DE WAAGHALS »

Onder ons!

DE OOGSTMAAND

AUGUSTUS is de maand van zon en vacantie, maar ook van hard werken, want de rijpe oogst wordt binnengehaald. Het feest van O. L. Vrouw Hemelvaart ligt daartussen als een adempauze, tijdens dewelke in heel ons land processies uitgaan en er kermis wordt gevierd. In iedere stad en in ieder groot dorp hoor je thans het vrolijke, schalkse reuzenlied weerklinken :

Al die daar zegt : De reus die kom
de reus die kom
Zij liegen daarom
Kere weerom, Reusken, Reusken,
kere weerom
Reuzegom !

DE ZONEN VAN LAMBIK

TOERIST : Wat strooi je hier op de aardbeien, boertje ?
Boertje : Kunstmest !
Toerist : Eigenaardig ! Bij ons altijd suiker...

DE professor hield een voordracht over de grote betekenis van het water, en om te besluiten zei hij :
— En bedenk nu eens : als we geen water hadden, dan zouden we nooit leren zwemmen, en hoeveel mensen zouden er dan wel niet verdrinken ?

Deze grapjes stuurde ons Hidde Hora Adema, van Amsterdam-Zuid (Nederland).

— Waarom doet die nieuwe kip zo groots? vroeg een der hennen. Zie madam daar eens fier over de weg wandelen ! Ze ziet niemand staan.
— Ze stamt uit een voornaam geslacht, antwoordde de haan.
— Hoe zo dan ?
— Wel, ze zegt dat haar over-over-overgrootmoeder het ei van Colombus heeft gelegd !

Dit grapje werd ons gestuurd door Geert van Caelenberg van Aalst.

De onderwijzer legt het begrip diefstal uit. Daarna stelt hij aan Jan de vraag :
— Als men ongemerkt een appel uit je zak haalt, wat is men dan ?
— Een goochelaar, meester !

Dit grapje werd ons gestuurd door Tony Vanhuysse van Oostende.

Agent tegen automobilist, die 180 km. per uur reed :
— Mijnheer, U krijgt 'n bon.
Automobilist : Wat, reed ik te snel ?
Agent : Neen, U vloog te laag !

Fuifnummer tegen agent :
— Agent, hik... hik... kan je me zeggen of het morgen of avond is ?
— Het is morgen, mijnheer.
— Ho, kan je me dan ook nog zeggen of het vandaag of morgen is ?

Amerikaan : Waarom is jullie vlag rood, wit en blauw ?
Nederlander : Nou, sir, dat zit in verband met de belastingen : we worden rood als we 't woord horen, wit als we 't lezen, en we betalen tot we blauw zijn...
Amerikaan : Ho, wij zien er nog sterren bij !...

Deze grapjes werden ons gestuurd door Henk van Linn, Rotterdam (Nederland).

HIER KOMT DE POSTBODE !

E. DE MEYERE, St-Amandsberg (Gent). — Het doet me genoegen dat je « Kuifje » op school met gloed verdedigd. Het is inderdaad niet waar, dat ons blad enkel geschikt is voor kleine kinderen. Ook de groten vinden er hun gading in. Beste groeten !

GERARD CHARLIER, Maleizen. — Je sympathiek briefje in beste orde ontvangen. Je opstelletje komt wel aan de beurt.

ROGER VAN DEN BERGHE, Brussel. — Een tekenverhaal over een ski-kampioenschap zullen we je een keer brengen in het putje van de winter, hoor ! Beste groeten.

FREDDY DENOF. — Dank voor je kaartje en prettige vacantie !

MARC DE SMET, Assebroek bij Brugge. — Tot mijn spijt kan ik thans geen gedichten opnemen in het blad. Nu zijn de « mopjes » aan de eer ! Misschien vind ik later wel eens plaatsruimte voor de beste verzen van mijn lezers.

Voorhistorische dieren

JAN FESEVUUR zou graag in « Kuifje » een artikel willen zien verschijnen over voorhistorische dieren. Voor een paar jaar publiceerden wij een dergelijk artikel in « Kuifje » (Nummer 43 van 1953). Indien je dat nummer niet bezit, kun je het vragen aan onze Hollandse medewerker C. J. Raat, Singel, 231, Dordrecht. Jan schrijft ons verder nog dat hij Kuifje een erg leuk blad vindt, en vooral de verhalen « De Zaak Zonnebloem », « De Gezanten van Mars » en « 't Prinske » apprecieert.

KUIFJE AAN ZEE

Wanneer de afgevaardigde van KUIFJE aan « jouw » strand komt, geef je hem de DEELNEMINGSBON, die je vindt op blz. 19.

Correspondenten gevraagd :

WIE van onze lezers wil corresponderen met HANS KUMMERER, Pletterijstraat, 27, Den Haag (Holland) ? Hans verzamelt sigarenbandjes, KUIFJE'S punten en prentkaarten.

G. CELIS, Diestse steenweg, 199, 'Kessel-Lo, wil graag corresponderen met een Kuifje's lezer uit Nederland of België, die postzegels verzamelt.

MARCEL DE MEUTER, Ongenastraat, 13, Jette (Brussel) vraagt een correspondent.

MARC VANDERHAEGEN, De Nefstraat, 19, Turnhout, zoekt een correspondent, die veel van reizen en van fotografie houdt. Schrijven in het Nederlands, Frans, Engels of Duits. Marc is 16 jaar oud.

EEN MIJNWERKER DIE VAN DE ZEE HOUDT

bouwde dit sierlijk zeilschip en het kostte hem vijfhonderd uren werk. « Ik ben 22 jaar, zo schrijft ons Jan K. van Tertre, en nog steeds een trouw lezer van je blad. Het is daarom dat ik je de foto van mijn zeilschip opstuur. Ik werk iedere dag in de mijn en knutselde dit schip in m'n vrije uren. Wie weet heeft er niet een van de vele lezers zin om ook een zeilschip te bouwen ? .

Dank voor je foto en hartelijk proficiat !

Het weekblad « KUIFJE » : 10e jaargang.
Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. - P.C.R. : 1909.16 - *Uitgever-Direct. :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel - *Heliodruk :* De Drukkerijen C. Van Cortenbergh, 12, Keizerstraat, Brussel.
Publiciteit : **PUBLI-ART**
KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 199.334 — *Abonnement :* 4 fl. per kwartaal.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Holland : G.-J. RAAT, Singel, 353, Dordrecht.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 60, Chaussée d'Antin, Parijs IXe.
Zwitserland : INTERPRESSE S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Kongo : KUIFJE KONGO - B.P. 449 Leopoldstad (B.C.).
Italië : Prof. C. GUARNERO - 5, via Nicola Fabrizi, Turijn.
Canada : 5114, Avenue Papineau, Montréal 34 (Qué).

ABONNEMENT

BELGIE	3 maanden :	70 .
	6 maanden :	135 F.
	1 jaar :	265 F.
BUITENLAND EN BELGISCH KONGO	3 maanden :	80 F.
	6 maanden :	155 F.
	1 jaar :	300 F.
CANADA	1 jaar :	$ 6,5

DE ZWARTE TULP

Cornelius van Baerle tracht een zwarte tulp te kweken. Isaak Boxtel zal alles doen wat mogelijk is om Cornelius ten val te brengen...

IN DE SCHADUW VAN DE GALG

(7) HET is niet nodig lang uit te wijden over de dood van Johan en Cornelius de Witt, ze was gruwelijk en tragisch. Terwijl zij door het gepeupel werden vermoord, reed de boodschapper van Cornelius zo snel hij kon naar Dordrecht. Men weet niet hoe, doch in dat rustige stadje wist men reeds dat de bevolking van Den Haag in opstand was gekomen en de gebroeders de Witt vermoord werden... Boxtel begreep onmiddellijk de draagwijdte van dit nieuws. Voor hem was het moment gekomen om te handelen en van Baerle ten val te brengen. Hij holde naar het Justitiepaleis om te zeggen dat van Baerle documenten van de « verrader » in zijn huis verborgen hield...

(8) CORNELIUS van Baerle wist van dit alles niets. Hij werkte rustig voort en het was met een diepe ontroering, dat hij juist die dag drie knollen kon oogsten, waaruit eens de zwarte tulp zou opschieten. Plotseling werd de deur opengegooid en een man wit van het stof kwam binnen. Het was de boodschapper van Cornelius de Witt. Vlug overhandigde de man het briefje en verdween dan voorzichtig. Hij had het rumoer in de straten en voor het huis van Cornelius van Baerle gehoord en vond het te gevaarlijk langer te blijven. Van Baerle was eerst verrast, en toen hij de boodschap wilde lezen klonken er zware voetstappen voor zijn woning...

(9) POLITIE. Doe open ! schreeuwde een ruwe stem. Haast instinctief drukte van Baerle de tulpenknollen en het briefje van de Witt tegen de borst en ging naar de deur. Een magistraat en vier soldaten stonden tegenover hem. « Meester Cornelius, je verbergt documenten die je peter, Cornelius de Witt, je overhandigde. Geef ze ons ». Van Baerle was te verbaasd om te antwoorden. Hij kon de magistraat slechts aanstaren. « Doe niet alsof je je van geen kwaad bewust bent. We zijn goed ingelicht en weten zelfs waar je de papieren verborgen hebt. Ze liggen in de schuif van die kast ! ».

(10) VASTBERADEN stapte de man naar de kast, opende de schuif en haalde de documenten te voorschijn, welke van Baerle er twee maanden te voren had ingelegd. Hij wierp een oogslag op de geschriften en scheen zeer tevreden. « In naam van de Staten houd ik U aan. U hebt met de gebroeders de Witt gekomploteerd tegen de veiligheid van de Verenigde Provincies. Deze correspondentie is er een duidelijk bewijs van. Volg me. » En het was aldus dat de ongelukkige Cornelius van Baerle werd aangehouden en terstond naar de gevangenis van Den Haag werd geleid. In z'n zak had hij de knollen van de zwarte tulp en het briefje van de Witt verborgen...

(11) HET was middernacht toen van Baerle aan de vesting Buitenhof kwam. Grijphus, de gevangenbewaker, bekeek Cornelius met een spottende glimlach en zei : « Jij bent dus het petekind van Cornelius de Witt ? ». Met een lantaarn in de hand leidde hij Cornelius door een sombere gang. Aan het einde van die gang was er een trap en toen de gevangene zijn hand op de krakende leuning van die trap lei, werd er een deurtje geopend en van Baerle bemerkte een lief, rozig gezichtje omkranst van blonde haren. « De dochter van de gevangenbewaker », dacht Cornelius. Het meisje lachte hem bemoedigend toe en plotseling leek alles minder zwaar om dragen...

(12) ENKELE ogenblikken nadien duwde Grijphus zijn gevangene in een cel. De zware deur werd gesloten en Cornelius was alleen. Hij wierp zich op het bed, doch kon niet slapen. Hij staarde onafgebroken naar het kleine getraliede venster dat uitzicht gaf op Buitenhof. Toen de morgen grauwde, kon hij de bomen onderscheiden en nieuwsgierig en ongeduldig om te weten of er niemand in de omgeving was, naderde hij het venster. Aan het andere einde van het binnenplein zag hij een donkere massa : de galg. Cornelius keek nog scherper toe en slaakte een gil van afgrijzen. Schreeuwend liep hij naar de deur van z'n cel...

(Wordt voortgezet.)

CHLOROPHYL en de SAMENZWEERDERS

Anthraciet, die meende zich van Chlorophyl te kunnen ontdoen, viel in de val door onze vrienden voor hem gespannen...

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

(Wordt voortgezet.)

DE EERSTE REPORTAGE VAN BOB PARKER

Roman van Yves DUVAL — Geïllustreerd door REF

POMPELMOES lag een poos roerloos en helemaal verdoofd van de slag, dan schudde hij het hoofd, zoals een jonge hond die uit het water komt, en kroop overeind. Met enige tevredenheid stelde hij vast dat er niets gebroken was, doch zijn armen en benen deden pijn en waren met schrammen bedekt. Toen Pompelmoes dat zag, herinnerde hij zich het ongeval en wou dadelijk op zoek gaan naar zijn vriend. Hij keek over de weg in de hoop Dani te ontdekken en zag eensklaps een bruine camionnette uit het struikgewas opduiken. De camionnette stopte, het achterste paneel was neergeslagen en binnen in de wagen kon Pompelmoes en grote, open rieten mand zien staan. Op hetzelfde ogenblik kwam er een grote, krachtige man aangestapt. Over de schouder droeg hij de bewusteloze Dani, sleepte hem in de camionnette en gooide hem achteloos in de grote, rieten mand... Pompelmoes beefde van schrik en ontzetting. De man rolde de kabel op, die door de moto in de gracht was geduwd, sloot de camionnette en draaide zich eindelijk om, zodat Pompelmoes z'n gezicht kon zien...

HET was Holden de grote schurk die voor niets terugdeinsde... Een moment later verdween de kleine vrachtwagen in de nacht...

Pas een uur later kwamen Bob Parker, Papa Pop, Murphy en Marco uit de bioscoop en tot hun grote verwondering zagen ze de kleine halfbloed hinkend z'n zakdoek rond z'n knie gewonden, op hen toegelopen komen.

— Wat doe jij hier? riep Marco.

Met trillende stem vertelde Pompelmoes dat ze een telefoontje ontvangen hadden, naar het dorp wilden komen om Bob te verwittigen, hun val met de moto en de ontvoering van de jonge bokser door Holden met een bruine camionnette...

Allen liepen ze nu naar de plaats waar het ongeluk was gebeurd. Bob vond zijn Harley Davidson achter een struik verborgen. Met de hulp van Murphy trok hij het voorste spatbord weer recht, zette de kinderen achter zich in het zadel en reed naar het landhuis. De manager en Murphy zouden te voet volgen. Het duurde tien minuten vooraleer hij een verbinding met New York kreeg. Tot zijn grote opluchting was het zijn vader zelf die hem antwoordde :

— Weer een van die flauwplezante grappen. Ik ziek! Denk er niet aan! Ik heb me nog nooit zo kiplekker gevoeld, neem dat van me aan! Een van jouw onnozele vrienden die je die poets heeft gebakken. Getuigt niet van goede smaak, dat moet ik zeggen! Ik wou juist onder de dekens kruipen en ik geef je de goede raad hetzelfde te doen. Laat me nu in vrede slapen. Goede nacht. De strenge Jeremie Parker hing op...

Niets gebroken, dacht Pompelmoes, dat is al iets waard. Doch, waar is Dani?...

— Het was geen grap, zei Dani langzaam, het was een val en die arme Dani is er ingelopen.

— Kleed je aan, Pompelmoes, zei hij, terwijl naar z'n uurwerk keek. Als we ons haasten hebben we nog de sneltrein van zeven minuten na middernacht. Je gaat met mij mee naar New York. Ditmaal gaan we regelrecht naar de politie en vertellen de hele geschiedenis. De politie moet Dani terugvinden en die bandiet van een Holden aanhouden!

Het was morgen toen Dani en de kleine Pompelmoes voor het gebouw van de Kriminele Politie van New York uit een taxi stapten. Bob Parker werd door een dienstdoende detective ontvangen. Pompelmoes vertelde de gebeurtenis in het bos van naaldje tot draadje en de detective liet nakijken of er geen anthropometrische steekkaart van Holden of Trevor voorhanden was. Inderdaad, ze was er!

— Zie je wel, zei de detective, terwijl hij de steekkaarten overliep. Aftroggelarij, handel in verdovende middelen, chantage, vechtpartijen, enz., enz. Het zou me erg verbaasd hebben, indien het anders geweest ware!

Plotseling echter zweeg hij en vroeg aan Dani :

— Ben je er wel zeker van dat de ontvoering gisteravond rond 22 u. plaats had?... Ja? Dat kan Slim Holden deze schurkenstreek niet uitgehaald hebben... Neen, onmogelijk! Gisteravond om 21 uur, kregen Slim Holden en Mac Trevor een proces op de hoek van de 5th Avenue, omdat ze geparkeerd hadden op een verboden plaats. Bovendien waren ze dronken. Ze hebben de politieagent uitgescholden en ten slotte heeft deze hen meegenomen naar het commissariaat van het 3e district, waar ze hun roes konden uitslapen... Men heeft hen pas heden morgen om 7 uur vrijgelaten...

— En nochtans, hakkelde Pompelmoes, ben ik er zeker van... Ik heb Holden gezien... Ik herkende hem dadelijk...

— Je hebt je vergist, jongen. Het is fataal dat er op de 180 millioen Amerikanen een is die sterk op Holden gelijkt. Op het uur van de misdaad, zat Holden achter slot en grendel. Dat staat vast als een paal boven water. Men nam zijn vingerafdrukken en dat zijn precies deze van z'n steekkaart... Wat er ook van zij, we seinen dadelijk de persoonsbeschrijving van Dani Valensi naar de 48 Staten. Heb vertrouwen, we zullen hem spoedig vinden.

LUISTER eens even, zei Bob, toen ze weer buiten stonden, ben je er wel zeker van dat je Holden gezien hebt? Ten gevolge van de schok en de emotie heb je misschien de scène herleeft die zich twee weken geleden afspeelde toen Dani door Holden werd gechloroformeerd en in een wagen gesleurd?

Pompelmoes begon te wenen, maar bleef op z'n stuk :

— Ik zweer je dat ik niet lieg, Bob. Ik herkende Holden. Hij was het en niemand anders. Ik durf er mijn hand voor in het vuur leggen.

— Ik geloof je, hoor. Ween nu niet meer. Kom, we springen in een taxi en gaan een bezoekje brengen aan het huis van de bandiet.

Ze verzochten de chauffeur te stoppen op de hoek van de straat en gingen te voet naar het huis waar Holden woonde. De concierge veegde juist de stoep schoon.

— Zoeken jullie iemand? vroeg ze nieuwsgierig.

— Neen, we kwamen hier toevallig voorbij. We zouden echter graag weten of onze goede vriend Holden thuis is?...

— Doe geen moeite naar boven te gaan. Nog geen vijf minuten geleden is hij met zijn secretaris naar het vliegveld van Long Island gereden. Ik zelf heb zijn koffer in de taxi geschoven en de chauffeur gezegd waar hij naartoe moest rijden...

— Dank je hartelijk! En zich dan tot Pompelmoes wendend, voegde Bob er stil aan toe : Eigenaardig! Zo plots gaan Holden en Trevor op reis. Dat lijkt erg verdacht... Net of ze de benen nemen. Ik wil weten wat er daar achter steekt. We rijden naar het vliegveld!

NIET lang nadien stonden ze in de grote hall van de vlieghaven. Parker overliep met koortsachtige haast de lijst van de passagiers en de vertrekuren van de vliegtuigen.

— Ik heb ze! riep hij opgewonden. Kijk, Slim Holden en Mac Trevor. Bestemming : Savannah.

— Juffrouw om welk uur gaat er een vliegtuig naar Savannah in Georgië?

— Kijk even naar buiten mijnheer, en je ziet het juist opstijgen... Je merkt het toestel nog net boven de controletoren...

(Wordt voorgezet.)

HET VLIEGTUIG VOOR SAVANNA

KORTE INHOUD :
Dani Valensi en zijn vriend Pompelmoes rijden per moto naar het dorp om Bob Parker van de ziekte van zijn vader te verwittigen. Onderweg botsen ze tegen een stalen kabel, die over de weg werd gespannen, en worden tegen de grond gesmakt...

VOLGENDE WEEK :

DE TWEELINGBROER

ZO KLAAR ALS BRONWATER

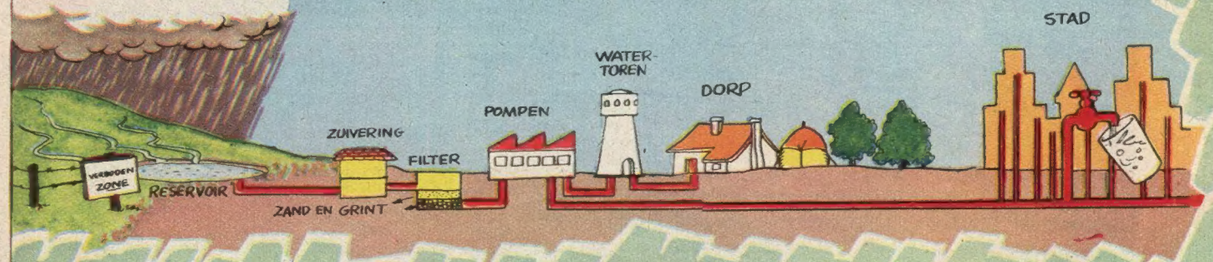

HET is warm en we hebben dorst. We draaien aan het kraantje, en het kristalhelder water stroomt in ons glas. Wanneer wij vermoeid en vuil van het stof na een wandeling thuis komen, nemen wij een stortbad. En ook hier volstaat een draai aan het kraantje, opdat het heldere water, warm of koud, op ons zou neerbruisen. Wij vinden dat doodgewoon. Wij denken er nooit over na dat er hier een mirakel gebeurt...

HET WATER VAN DE BRON

JE hebt waarschijnlijk al eens in de bergen aan de rand van een bron gestaan. Het is slechts een kleine straal water, die uit de grond opspringt en waaruit langzamerhand een beekje groeit, een rivier, en ten slotte een stroom, die zich uiteindelijk in de zee werpt.

Vroeger was het zo, dat het water steeds zijn eigen, natuurlijke loop kon volgen, maar in de moderne tijden heeft de mens heel veel water nodig. Hij onderbreekt de loop van stroom en rivier en leidt het water naar de steden. Het water wordt in grote ondergrondse buizen naar de stad geleid, en vermits één bron niet volstaat vangt men het water op verschillende plaatsen op. Ten slotte echter komen al de kanalen samen en monden uit in een groot waterreservoir, gebouwd in de streek of in de stad die van water moet voorzien worden. De grote installatie, die het water van de bron naar het centraalreservoir leidt, noemt men aquaduct. Het is een Latijns woord en wij hebben het overgenomen van de Romeinen, die in hun glorietijd prachtige en degelijke aquaducten bouwden. De Romeinen maakten echter buizen in steen, de huidige worden uit cement gegoten. Deze buizen zijn soms zo groot dat een trein er heel makkelijk zou kunnen in rijden.

Van het centraal reservoir uit worden duizenden kleinere buizen naar de straten, en van in de straten naar de woningen gelegd. Maar hier staan wij voor een nieuw probleem : wanneer je een waterkraantje opent op het gelijkvloers heb je water, wanneer je er een opendraait op de hoogste verdieping van een building, heb je ook water. Is dat niet eigenaardig ? Het water dat uit het kraantje stroomt, komt toch niet uit de hemel, maar van uit de straat, van uit de ondergrondse buizen.

Het water wordt in de watertoren bij middel van zeer krachtige, electrische pompen onder druk gezet. De drukking is zo groot dat het water tot op de hoogste verdieping van een modern gebouw gestuwd wordt. In de dorpen volstaat één watertoren soms, waarin het water eenvoudig naar omhoog gepompt wordt, en dan van zelf weer naar beneden stroomt. Deze drukking volstaat gewoonlijk om alle huizen van drinkwater te voorzien.

HELDER ALS KRISTAL...

HET water naar omhoog stuwen is zeker een krachttoer, maar het ons kristalhelder en drinkbaar bezorgen, is ook geen kleinigheid. Zeker, aan de bron werden de nodige voorzorgsmaatregelen genomen om te beletten dat het water zou bevuild worden. Nochtans kan men niet verhinderen dat het water op zijn tocht allerlei vuil en zelfs insecten opneemt. Het zou alles behalve aangenaam zijn dit alles uit ons kraantje in het bad te zien spoelen ! Het water moet dus gereinigd worden. Aluin, zand, chloor en zon zijn prachtige hulpmiddelen om het onreine water in een kristalheldere stroom te veranderen.

Alvorens het water naar de watertoren geleid wordt, wordt het gefilterd in een reservoir waarvan de grond bestaat uit grint en fijn zand. Het water sijpelt door het zand als door een filter en laat alle onreinheden achter. Deze methode volstaat wanneer het water op zichzelf doorschijnend en kleurloos is. Is het echter slijkerig en geel, dan kan aluin een goede dienst bewijzen. Aluin vormt met het slijk een soort van deeg dat naar de bodem zinkt. Het water wordt er vervolgens afgegoten en gefilterd. Het chloor doodt de microben, die ziekten zouden kunnen verwekken. De hoeveelheid chloor aan het water toegevoegd, volstaat om de microben te doden zonder schade te brengen aan de mens. Water waaraan te veel chloor is toegevoegd heeft een slechte smaak. Wie geregeld de zwembaden bezoekt heeft er beslist al van geproefd ! Het water van de zwembaden is immers rijk aan chloor en wordt aldus gesteriliseerd.

Er is nog een andere methode om het water drinkbaar te maken. Het water wordt opgevangen in enorme gieters, die onder sterke druk geplaats werden en het water in een grote vergaarbak spuiten. Je kan ze best vergelijken met fonteinen. Dank zij de drukking spuiten zij het water meters hoog en alvorens de millioenen druppels in het reservoir vallen, worden ze gesteriliseerd door de zon en gereinigd door de zuurstof. Het drinkbaar maken en het reinigen van het water wordt hier dus heel eenvoudig toevertrouwd aan de lucht en de zon.

DE ONLESBARE DORST VAN DE STEDEN...

MISSCHIEN weet je hoeveel water je ongeveer nodig hebt ? Wel, vermenigvuldig dit met een millioen, en je weet hoeveel water er voor een stad als Brussel nodig is. Vermenigvuldig dit met vier millioen en je weet wat Parijs nodig heeft. Voor New York met zijn acht millioen inwoners, kan je nogmaals vermenigvuldigen.

Denk even aan het water dat er nodig is in de keuken om te poetsen, om te wassen, voeg hieraan de waterbehoeften toe van sommige fabrieken, wasinstallaties, zwembaden, klinieken, hotels, openbare fonteinen, de reinigingsdiensten van de stad, enz.

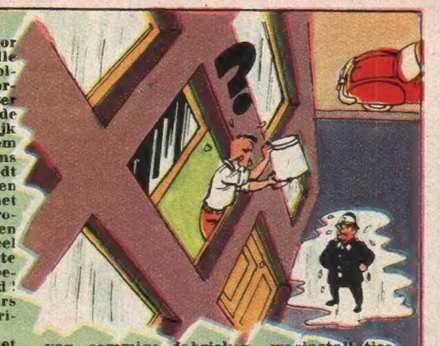

De behoefte aan water werd in de moderne steden steeds groter. Normaal is de watervoorziening zodanig, dat ieder inwoner van een grote stad per dag van 100 tot 200 liter water mag verbruiken. In Parijs verbruikt men iedere dag 300.000 m³. In de Amerikaanse steden ligt het waterverbruik nog hoger. Chicago bijvoorbeeld verbruikt iedere dag 5 milliard liter, of 1.350 liter per inwoner.

Vermits we steeds meer water gebruiken, rijst onwillekeurig de vraag : « Zal er genoeg water blijven om in onze behoeften te voorzien ? ». Het gebeurt soms wel eens dat een grote stad tengevolge van een langdurige droogte gebrek krijgt aan drinkwater. Gelukkig doet de natuur wonderen.

Het regent, het water valt op de grond, in de oceaan, het verdampt, stijgt op en vormt wolken die neervallen in de vorm van regen. Je ziet, het is een eeuwige cyclus.

Dit is zeer bemoedigend, want water kan de mens werkelijk niet missen.

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED FUNCKEN

DE WITTE RUITER

De gewetenloze Corsiani heeft Robrecht meegesleurd naar de cel van z'n vader en wil er zijn wraak voltrekken.

DE MAN ACHTER DE SCHERMEN

Wanneer je naar de schouwburg of de bioscoop gaat, en het stuk bevalt je, dan onthoud je wel de naam van de vedette. Maar heb je dan ook aandacht voor de naam van de regisseur ? De man achter de schermen, die alles heeft voorzien, die de spelers heeft gedrild en hen zijn geestdrift en zijn interpretatie van de rollen heeft overgemaakt, die alle moeilijke scene's heeft voorgespeeld, enz. Het succes van een stuk is niet alleen te danken aan het talent van de hoofdvertolkers, maar ook aan de regisseur. En dat is niet alleen het geval met film en toneel, maar ook op de autorenbaan !

NEUBAUER

FANGIO

VOOR enkele weken had ik de gelegenheid tijdens de oefenritten voor de Grote Prijs van België te Francorchamps, Neubauer, de leider van de Mercedes-ploeg van zeer dichtbij te observeren. De man is waarlijk pittoresk, niet alleen als physische verschijning, maar tevens als autoritaire ploegbaas. Hij speelt met zijn vlaggetje, zoals een maarschalk met zijn staf. Zijn vlaggetje is voor zijn renners wat de dirigeerstok is voor een muzikant.

Bij de oefenritten liep Neubauer verveeld naar zijn controlestand, want er was een tegenstrever die hem dwars zat : de jonge Italiaan Castelloti, die zeer hoge snelheden bereikte. De jonge Italiaan bleek de volgende dag minder gevaarlijk, en werd zelfs gedwongen tot opgave ten gevolge van technische tegenslag. Fangio, Neubauers' beste renner, reed heel de koers op kop en won ze schitterend. Eens te meer was het meesterschap van Mercedes bevestigd, en deze zege is ook voor een deel te danken aan Neubauer, de pittoreske man achter de schermen.

JOHAN.

CASTELLOTTI

DE HELVA UURWERKEN VERTELLEN JE :

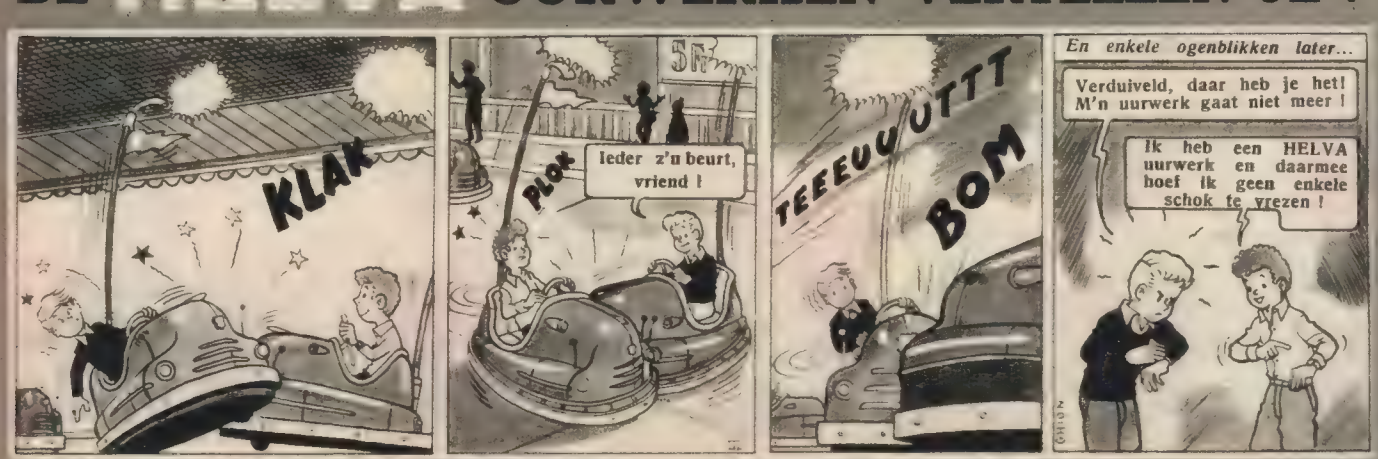

BEZIT JE REEDS EEN HELVA UURWERK TYPE KUIFJE ?

DE ONBEKENDE VAN DE RONDE VAN FRANKRIJK

TEKST EN TEKENINGEN VAN JEAN GRATON

De mysterieuse « Vedette » verliet de weg van de Ronde. Max heeft de achtervolging ingezet, maar de bestuurder van de « Vedette » deed hem slippen...

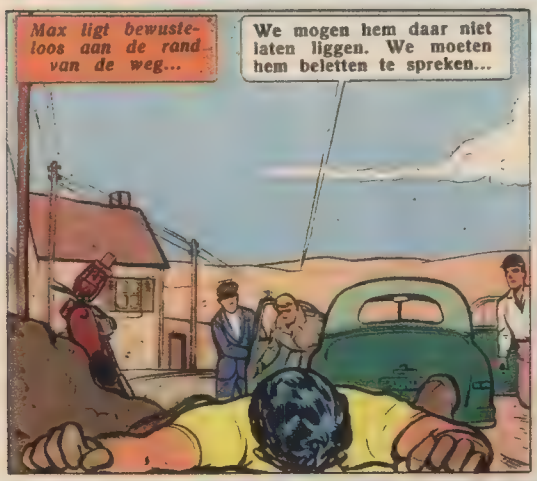

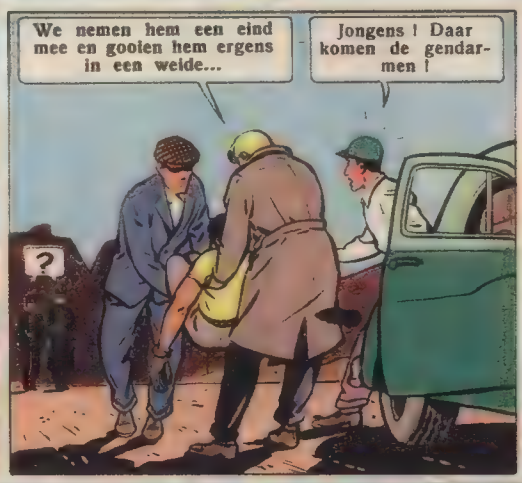

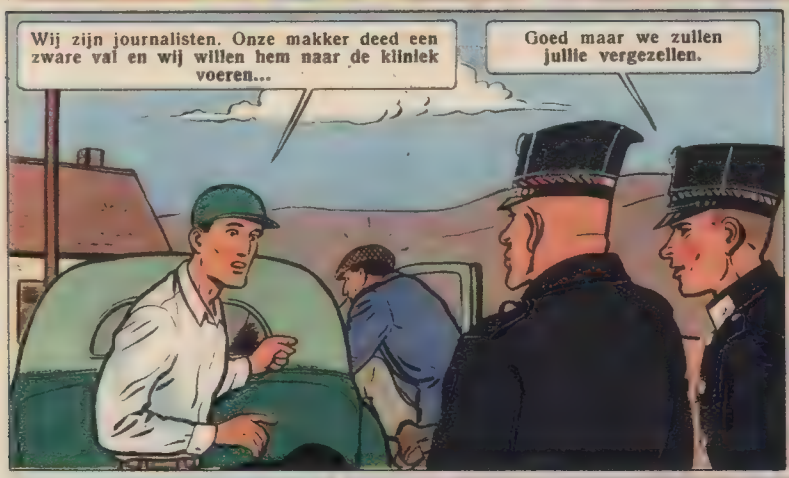

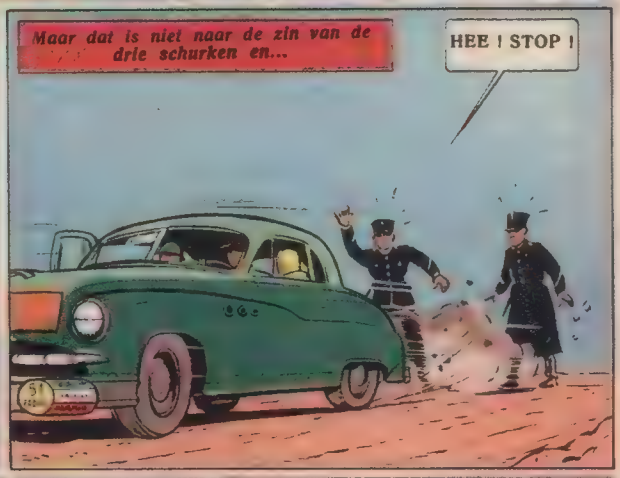

(Wordt voortgezet.)

DE MAN EN DE KAMPIOEN

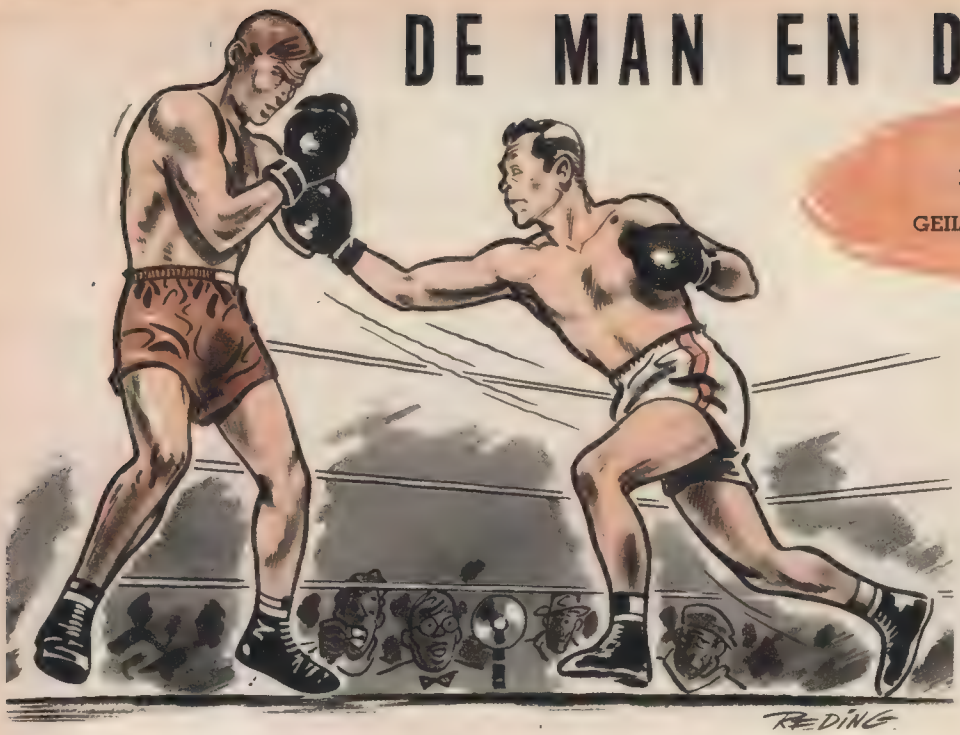

EEN VERHAAL VAN GARY PAGE

GEILLUSTREERD DOOR RAYMOND REDING

TEGEN alle verwachtingen in was Monkey, na de korte pauze, geheel hersteld en toen hij weer tegenover Joe Bingo in de ring stond, was hij alhoewel niet schitterend, toch in staat de aanvallen met succes af te weren. Het was een ronde voor niets ! De supporters van Bingo floten om lucht te geven aan hun verontwaardiging. Waarom zond die grote, sterke Joe zijn tegenstander niet naar de planken ?

MONKEY maakte nu kleine trippelpasjes, kon alle slagen ontwijken, en vermoeide aldus Bingo, die veel ouder was.

Tijdens de pauze, die volgde op de elfde ronde, zwoer de kampioen dat hij er te allen prijze een einde zou aan maken, en toen de bel ging, liep hij op Monkey toe met de bedoeling hem met een vreselijke uppercut naar de planken te sturen. Als geëlectriseerd sprongen alle toeschouwers overeind. Een seconde later spartelde er een bokser op het tapijt. Er brak echter geen gejubel los, want de verbazing was te groot

Inderdaad, het was niet de jonge Monkey die neergeslagen was, maar wel Joe Bingo, de grote kampioen

De scheidsrechter telde

— Een... twee.. drie

Dit alles was zo vlug gebeurd, dat niemand het heel goed begreep, en Bingo nog veel minder dan de toeschouwers

— Vier.. vijf... zes

Hij moest opstaan, maar hij kon niet. Alles danste voor zijn ogen. Had de « direct » van Monkey hem dan werkelijk uitgeschakeld ? Neen, hij moest opstaan

— Zeven.. acht.. negen

De kampioen deed een uiterste inspanning, maar hij kon niet

— Out ! riep de scheidsrechter

De grote Joe, de onoverwinnelijke Bingo, was zijn titel van wereldkampioen kwijt... Men raapte hem op, lei hem op een draagberrie en voerde hem weg, terwijl de menigte de nieuwe kampioen hartstochtelijk toejuichte

— Troost je, jongen, zei Dick, de manager van Bingo. Dat was slechts een ongeluk, een dom ongeluk ! Wij vragen een nieuwe match aan, en dan kan je je revanche nemen. Je zult je titel terug winnen ! Daar ben ik zeker van.

Maar Bingo schudde mistroostig het hoofd.

— Er komt geen revanchematch, fluisterde hij Het is gedaan, ik heb mijn tijd gehad.

— Gekheid, gromde Dick. Niemand kan aan je punch weerstand bieden

— Wees eerlijk, zei Bingo. Ik heb mijn tijd gehad, ik begin oud te worden... Moest ik Monkey weer uitdagen, zou hij me opnieuw kunnen overwinnen ..

Dick vond geen antwoord meer. In de grond wist hij wel dat de bokser gelijk had, en het dus onnodig was hem met drogredenen te troosten

★

DE kranten blokletterden de naam van Joe Bingo voor de laatste keer. Men hoopte echter nog, want men schreef : « Joe Bingo verslagen door Monkey Swanson » en niet « Monkey Swanson slaat Joe Bingo knock-out ». Gedurende zeven jaar was Joe Bingo onklopbaar geweest, en iedereen meende dat hij slechts bij ongeluk knock-out geslagen was

Op een morgen vernam men dan het nieuws dat Bingo nooit meer zou boksen !

— Gedurende weken vervolgen jullie me en vragen me naar nieuws over Bingo, zo verklaarde Dick, de manager, aan de reporters. Jullie vroegen me waarom ik zweeg, en waarom Joe onvindbaar was. Wel, ik zal het jullie zeggen... Sedert zijn nederlaag had ik hem ook niet meer gezien. Gisteravond echter, verklaarde hij me : « Nooit, nooit zal ik nog boksen ! ». Ik heb niet aangedrongen, want het zou werkelijk nutteloos geweest zijn. Neen, heren, Joe Bingo zet nooit meer een voet in de ring. Zijn loopbaan als bokser is ten einde... Dat is alles.

Het was nauwelijks te geloven, en natuurlijk waren er enkele sportjournalisten, die het nieuws uit de mond van Bingo zelf wensten te horen. Een van hen slaagde er in door te dringen tot het kleine salon, waar de ex-kampioen zat te lezen. Nog geen halve minuut later kwam hij hals over kop buiten gevlogen.

— Neen, zei hij tot zijn confraters, ik geloof niet dat Joe Bingo nog ooit weer in de ring zal staan. Maar zijn punch heeft hij nog, geloof me

De ongelukkige reporter wreef zich over de pijnlijk gezwollen kin

— Zo'n beer ! bromde hij.

En die naam bleef Bingo behouden

Sedert die dag was er niemand meer die het nog waagde ongevraagd in de woning van Bingo te komen. Hij had geld om tot het einde van zijn dagen rijkelijk te leven, gelukkig was hij echter niet !

De tuin rond zijn huis was afgesloten met een hoge muur en een zwaar ijzeren hekken. Uren wandelde de ex-kampioen met gebogen hoofd, de handen op de rug tussen de hoge bomen. Hij kon de nederlaag, welke hij geleden had, nog steeds niet vergeten, en had niet de moed zijn leven met iets anders te vullen

Op zekere dag, toen hij weer in zijn tuin op en af wandelde, hoorde hij plotseling een verdacht gerucht

— Ofwel droom ik, ofwel is er daar iemand mompelde hij zacht.

Hij zocht het struikgewas af, en stond opeens tegenover een jongen, die, toen hij zag dat hij ontdekt was, ging lopen als een haas. Bingo zette hem van zelfsprekend na, maar ware de jongen niet gestruikeld en languit op het mos gevallen, hij zou hem nooit ingehaald hebben

— Je hebt geluk dat ik gevallen ben, zei de jongen brutaal.

— Wil je je mond wel eens houden ! Wat kom je hier eigenlijk doen ?

Met een sprong was de jongen overeind, en je kon het hem aanzien dat hij vast besloten was zijn vel duur te verkopen

Bingo schaterlachte

— Dat snotjong meent waarachtig de grote Joe Bingo te kunnen uitdagen... Maar die lach verstierf op zijn lippen, want de jongen die wist dat de beste verdediging de aanval is, had hem een harde stomp in de maag gegeven

Bingo zag rood van woede, niet alleen omdat men hem bij verrassing geraakt had, maar wel omdat de slag te laag zat. Bliksemsnel gaf Bingo zijn jonge tegenstander een zware slag tegen de wang, zodat deze op de grond viel. Pas toen realiseerde Bingo wat hij gedaan had. Hij knielde bij zijn slachtoffer neer en zei

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

— Op mijn woord jongen, je kan een stoot verdragen. Ik ken er veel, die na zulk een « direct » op het tapijt zouden gebleven zijn

De jongen wreef over zijn wang.

— Heb ik je pijn gedaan ? vroeg de bokser werkelijk bezorgd. Jij bent er toch mee begonnen. Ik had natuurlijk niet zo hard moeten slaan, dat is waar, maar

— Ha ! Nu ken ik je. Je bent Joe Bingo...

— Ja, dat ben ik. Je ziet, je hebt je mannetje slecht gekozen.

— Inderdaad, zei hij. Ik ben van niemand bang, maar indien ik geweten had, dat jij de grote Joe Bingo was, zou ik je toch niet uitgedaagd hebben.

De bokser hielp de jongen overeind, en vroeg hem wie hij wel was

— Ik heet Bert Svensen

— Hoe oud ben je ?

— Vijftien jaar en half !

— Je bent groot en flink voor je leeftijd, Bert. Waarom verborg je je hier ?

— Ja, waarom verbergt men zich ?

— De politie ?

— Ja !

— Niet zeer ernstig naar ik hoop ?

— Ja, dat hangt er van af. Het is de derde keer dat ik ga lopen, en het is best mogelijk dat ik nu in een verbeteringsschool terecht kom.

— Heb je het niet goed bij je ouders ?

— Ik heb geen ouders meer. Ik woon bij een kruidenier, hij heet Ratford. Het is een ouwe vrek die me behandelt als

— Ja, ik snap het al

— Je zult de politie niet verwittigen, nietwaar ? Ik wil niet terug naar Ratford, en ik wil ook niet naar een verbeteringsschool

— Zie ik er dan uit als iemand die je bij de politie zou gaan verklikken ?

★

BERT glimlachte. Hij was blij dat hij eindelijk iemand gevonden had, die hem begreep. Hij liep met Bingo naar het grote enzame huis, en vroeg :

— Mr Joe, wanneer boks je weer tegen Monkey Swanson, om je titel terug te winnen ?

— Ik ? antwoordde Bingo een beetje geërgerd. Dat weet ik niet. Dan zou ik me moeten oefenen

— Men schrijft in de kranten dat je niet meer durft, maar dat is toch niet waar, hé ?

— Ho, neen ! Natuurlijk niet

— Ik ben echt blij, dat te horen, Mr Joe ! Ik wist wel dat een Monkey jou niet bang kon maken ! .

★

BINGO werd in triomf tot aan de deur van zijn kleedkamer gedragen. Het scheen wel of er geen einde zou komen aan het gejubel. Eindelijk slaagde hij er toch in zich te bevrijden uit de handen van zijn bewonderaars, en de deur achter zich te sluiten.

— Ik heb gewonnen, Bert ! zei hij tot de jongen, die hem omhelsde.

— Ik wist het wel, Joe ! Ik wist het wel, dat je de titel van wereldkampioen terug zou winnen !

Diep ontroerd sloot de grote Joe de jongen in de armen, en Dick, de oude manager zei :

— Joe, dit is de schoonste dag van mijn leven.

— Ik ben slechts weer in de ring gekomen voor één avond... Voor één enkele avond... Het was om mijn titel terug te winnen, en dan met eer vaarwel te kunnen zeggen ! Je hebt de laatste wedstrijd van Joe Bingo gezien. Hij gaat nu op zijn lauweren rusten, in afwachting dat deze jongen hier zijn plaats zal innemen...

En daarbij wees hij op Bert Svensen, die hij had aangenomen als zijn zoon.

Volgende week vind je hier de volledige lijst van de geschenken. Voor alle inlichtingen schrijf je naar : de KUIFJE'S BON, Lombardstraat, 24, Brussel.

DOOR WILLY VANDERSTEEN

GESCHENK

DE BLAUWE DRIEHOEK

DE AVONTUREN VAN DAN COOPER

Dan werd gered. Hij vermoedt thans welke rol Sanders in de zaak speelde en gaat zijn vader opzoeken...

TEKST EN TEKENINGEN VAN ALBERT WEINBERG

(Wordt voortgezet.)

De GEZANTEN VAN MARS

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

De spionnen maakten zich meester van het document en van de codesleutel. Onze vrienden keerden terug naar de Azurenkust. Op een nacht, dringt er een geheimzinnige bezoeker in de tuin van de villa...

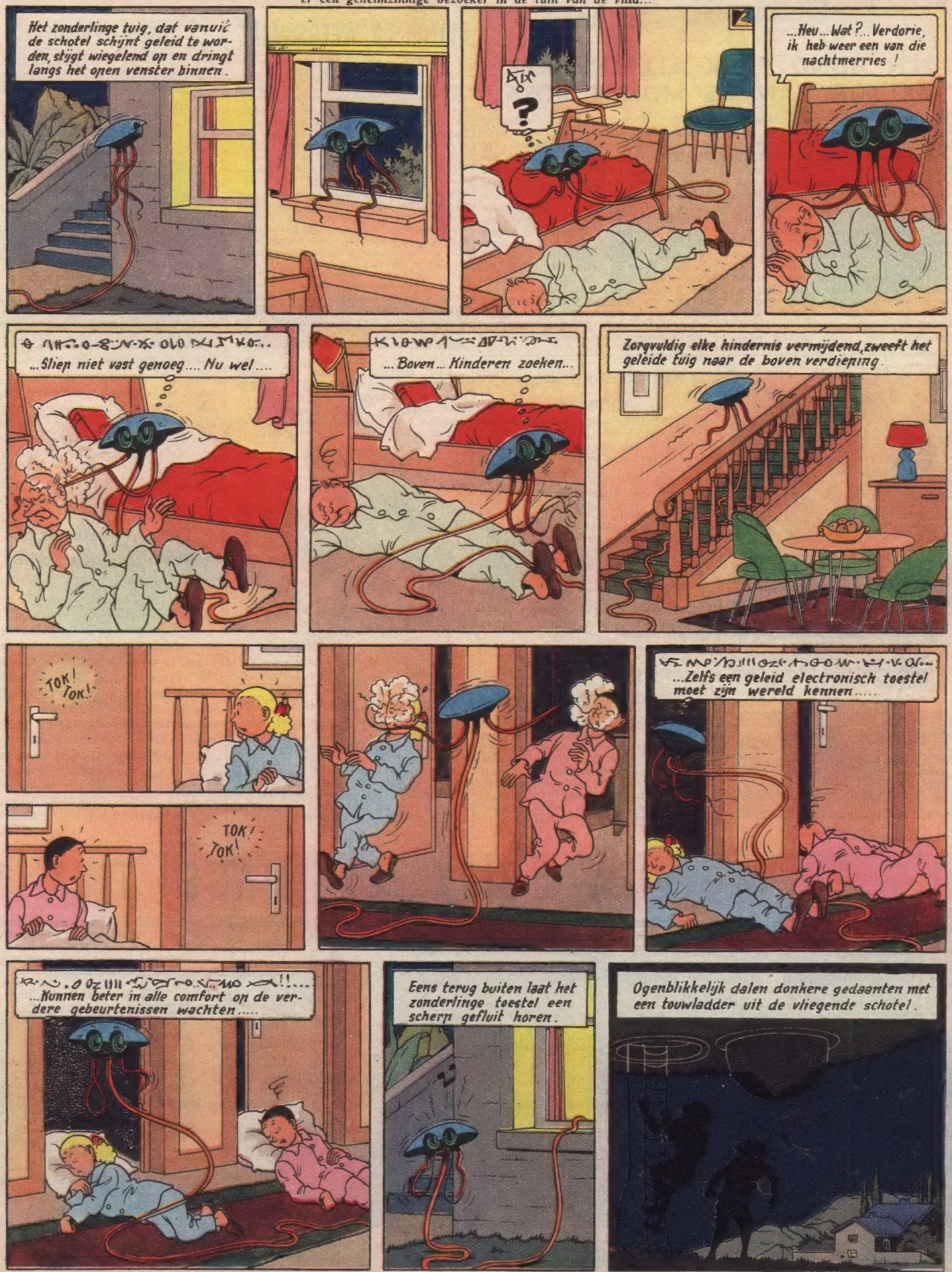

DE POST

EEN HOND TROK ALLEEN OVER DE TOP VAN DE MONTE ROSA

EEN jaar geleden mocht Maccabeo, een setter, met zijn meester en de kleine Vittorio per auto mee van Gressoney in Italië naar Zermatt in Zwitserland, aan de andere kant van de Alpen. Dit jaar echter was er geen plaats in de wagen en Maccabeo moest thuis blijven. Vittorio, die pas twee jaar is, wuifde zijn beste vriend vaarwel en weende hete tranen, omdat Maccabeo niet mee mocht. De volgende dag was de hond verdwenen. Men zocht hem overal, doch tevergeefs. Maccabeo was alléén op weg naar Zermatt. Twintig dagen lang zwierf hij door sneeuw en ijs en trok over de 4.500 meter hoge Monte Rosa. Een Zwitserse douanepatrouille vond het arm dier in een gletscherkloof. De Zwitsers verbonden Maccabeo die met wonden overdekt was, gaven hem te eten (hij was graatmager en kon haast niet meer op z'n poten blijven staan) en namen hem mee naar Zermatt. Wat gebeurde er daar ? Plotseling rende hij weg, recht naar het huis waar de kleine Vittorio met vacantie was ! Iedereen wil nu Maccabeo zien en hem strelen. De gelukkigste van alle stervelingen is echter Vittorio welke z'n vriend, die voor hem alleen over de tweede hoogste bergtop van Europa klom, terug heeft.

Het dodenmasker van Ludwig van Beethoven, binnenshuis gefotografeerd door een van onze lezers.

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S CLUB ?

Anti-verkoudsheids-apparaat

HOEWEL de medische wetenschap nog druk bezig is precies vast te stellen wat verkoudheid eigenlijk is, wat deze veel voorkomende kwaal veroorzaakt en hoe men ze afdoend bestrijden kan, brengt een firma in Stuttgart een anti-neusverkoudheids-apparaat op de markt. De « Ultra Rays » lijkt op een vork met twee tanden, waarvan er in elk neusgat een wordt gestoken. Deze ultravioletstralers zorgen voor een sterk doorstromen van het bloed in de binnenhuid van de neus en het drogen van de slijmvliezen, waardoor de verkoudheid zou ophouden. De tanden met de stralers kunnen uit de houder worden losgeschroefd en in alcohol worden gedesinfecteerd.

REPRODUCTIES OP LINNEN

EEN textielfabriek te Enschede past een procédé toe om schilderijen te reproduceren op schilderslinnen. De fraaie reproducties zijn natuurgetrouwer dan ooit werd bereikt met andere procédés, kleurecht en afwasbaar. Vele landen hebben reeds octrooi op deze uitvinding verleend.

MOTOR EN WEEGSCHAAL IN MINIATUUR

ER worden thans miniatuur-motoren gebouwd, niet groter dan een okkernoot, die uitstekend werken. Ze kunnen dienen voor gelijkstroom of voor wisselstroom.

Een nieuwe Duitse microweegschaal, die maximaal 10 gram draagkracht bezit, is in staat gewichtsverschillen van één millioenste gedeelte van een gram zeer duidelijk aan te geven. De weegschaal is stofdicht afgesloten en is voor het plaatsen van het te wegen voorwerp, door een automatisch open- en dichtgaand venstertje bereikbaar.

DE VIOLONCELLIST EN DE MUIS

TIJDENS een algemene repetitie viel de violoncellist van het groot philharmonisch orkest van Milaan plotseling in onmacht : in zijn instrument huppelde een muis voortdurend over en weer. Blijkbaar had de muzikant grote schrik voor muizen...

TE MOOI OM WAAR TE ZIJN

DE Brit William Pickles heeft, naar hij zelf verklaarde, een klein electrisch apparaat uitgevonden dat zou toelaten 50 % benzine te besparen in automotoren ! Alle automobilisten zijn er natuurlijk zeer op uit dit mirakel-apparaat eens van dichtbij te bekijken, ze vrezen alleen dat het te mooi is om waar te zijn...

EEN VOGEL ZONDER VLEUGELS

DE enige vogel die geen vleugels heeft is de Kiwi Kiwi van Nieuw-Zeeland. Hij heeft ook geen staart, maar hij kan lopen als een hazewind, en bijzonder goed en ver springen. Jammer genoeg wordt deze originele vogel zeer zeldzaam. Het vlees van de Kiwi Kiwi is bijzonder lekker, en daarom kunnen de fijnproevers deze vogel niet met rust laten. Wat jammer !

De cementboot is honderd jaar oud

JOSEPH-LOUIS Lambot was tuinman en kweekte bloemen in kisten. Deze kisten waren van hout, en hout kan verbranden of vermolmen. Dat begon hem op de duur te vervelen, en hij omringde iedere kist met een rasterwerk van ijzer. Het ijzer roestte, en toen kwam Lambot op het idee de kist met raster en al, met cement te bedekken. Zo werd het gewapend beton geboren. Nadien bouwde Lambot de z.g. cementboot, een bark van één ton die er uitziet als een klomp. Je kan deze boot thans gaan bewonderen in het Museum voor Openbare Werken te Parijs.

Pat Rick is thans Sid Catrix, en tracht lid te worden van de bende van El Mocco...

PAT RICK EN MASS TICK in

TIJDEN

JONGE VROUWEN STUREN BETER

DE verzekeringsmaatschappijen hebben in de Verenigde Staten 30 % korting toegekend op het gewoon tarief aan de vrouwelijke chauffeurs, onder de 25 jaar ! Deze maatregel heeft de heren natuurlijk gekrenkt, maar de verzekeringsmaatschappijen hebben hen het zwijgen opgelegd met hen de cijfers in de hand te stoppen. Uit die cijfers blijkt inderdaad, dat jonge dames wel veel kleine ongevalletjes veroorzaken, maar zeer zelden een ernstig ongeval, en van de heren mag men dat jammer genoeg niet zeggen !

HOE MEER ZIELEN HOE MEER VREUGD !

DE experten hebben meegedeeld, dat de bevolking van de aarde dagelijks met 85.000 personen vermeerdert ! Moest men al deze mensen op een bepaalde plaats bij elkaar brengen, dan zou men mogen zeggen dat de wereld iedere dag een stad rijker wordt. Indien dit rhythme bewaard blijft, dan zal de wereld in 1980 vier milliard mensen tellen !

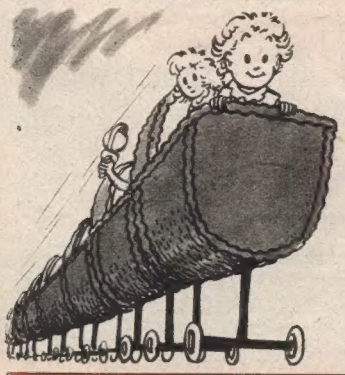

10.000 VENSTERS

HET Buckingham Palace, de woning van de Engelse koninklijke familie, telt niet minder dan 10.000 vensters. Iedere dag werken 18 glazenwassers van 's morgens tot 's avonds om een deel van deze vensters schoon te maken. Wie rekent uit hoeveel keer per jaar zij ieder venster kunnen poetsen ?

NIEUWS IN HET KORT

- **In Israël ontdekte men het geraamte van een slang dat 250 millioen jaar oud is !**
- **In de Verenigde Staten zal heel in het kort een grote paketboot op stapel worden gezet, aangedreven met atoom. Net zoals de duikboot « Nautilus », de eerste duikboot ter wereld met atoomenergie.**
- **De Londense Zoo heeft een olifant die Dumbo heet en die iedere morgen de schoonmakers helpt. Met zijn slurf neemt Dumbo de papierkorven op en ledigt ze netjes in een kruiwagen.**

Ondoorzichtig glas

REEDS sinds lange tijd zijn er in Duitsland opzoekingen aan de gang met het doel vensterglas te vervaardigen, dat slechts van één kant doorzichtig is. Ingenieur J. H. Danzer van het Ibero-Amerikaanse instituut te Nürenberg is hierin nu geslaagd. Het glas, dat Sekura-Flex heet, wordt reeds gebruikt in auto's. De inzittenden van de wagens kunnen even gemakkelijk naar buiten zien als door gewoon glas, terwijl zijzelf toch volkomen onzichtbaar zijn. De uitvinder verwacht, dat in de toekomst ook de woonhuizen in de steden met het nieuw glas zullen worden uitgerust.

VOOR DE HERFST BELOOFDE KUIFJE EEN VERRASSING AAN ZIJN LEZERS. WELKE VERRASSING ? SSTTT ! DAT IS EEN GROOT GEHEIM. JE ZULT ER VAN OPKIJKEN !

NIEUW

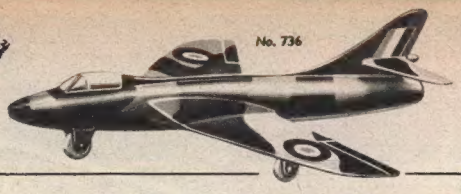

ALWEER EEN NIEUW DINKY TOY

Het verzamelen van Dinky Toys is een aantrekkelijke bezigheid voor alle jongens. Nieuwe modellen worden regelmatig aan de uitgebreide en afwisselende rijen van Dinky Toys toegevoegd. Deze aantrekkelijke miniatuur meesterstukjes zijn niet te overtreffen.

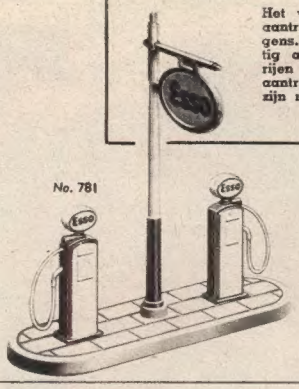

DINKY TOYS

Agentschap
P. FREMINEUR
Bogardenstraat, 1. BRUSSEL
VERVAARDIGD IN ENGELAND
DOOR MECCANO LTD.

PAS OP VOOR DE PINGUINS !

TE Bruny, een eilandje van Tasmanië (Australië), is het verkeer zeer druk tijdens de week-ends. Het gebeurt dat de automobilisten minutenlang moeten wachten eer zij door het stadje kunnen gesluisd worden. De reden hiervan ? Heel eenvoudig, de pinguïns, die in de weg lopen ! Er kan geen kwestie van zijn hen te doen verhuizen of omver te rijden, want de inwoners van Bruny en de pinguïns zijn dikke vrienden. De automobilisten hebben de vroede vaderen van Bruny verzocht speciale tunnels te graven voor de pinguïns, maar die zullen er wel nooit komen. Heel waarschijnlijk zal men de wegen, tijdens de drukste uren doodgewoon afsluiten voor de pinguïns, zodat de automobilisten gerust mogen gas geven zonder dat de pinguïns kans lopen overreden te worden.

EEN « MAANFILM »

HET is best mogelijk dat men binnen afzienbare tijd al de geheimen van onze bleke satelliet kan doorgronden. Russische geleerden verklaarden nl. dat zij de laatste hand leggen aan de plannen voor een raket die de maan zo dicht kan naderen dat, de apparaten in de raket geplaatst, een film kunnen draaien van de aardsatelliet. Deze film zou op aarde door een televisiescherm opgevangen worden. De geleerden van heel de wereld zien natuurlijk met veel belangstelling uit naar die film !

Boeken in Holland

ER zijn in Nederland ongeveer 12.160 openbare uitleenbibliotheken. Hun omzet en omvang gaat van de Koninklijke Bibliotheek in Den Haag tot de schoolbibliotheek. In 1952 leenden deze boekerijen gezamenlijk ongeveer 60 millioen boeken uit, met andere woorden : elk Nederlands gezin haalde er jaarlijks 25 uit de bibliotheken ! Daarvan waren twee boeken populair-wetenschappelijk, vijf avonturen- en detectiveromans, tien andere romans en acht jeugdboeken. Van de 25 boeken per gezin werden er vijf uit een openbare leeszaal en bibliotheek gehaald, drie uit een volksbibliotheek, vijf uit een schoolbibliotheek en twaalf uit een winkelbibliotheek .

★

Hoeveel exemplaren van de oplage van een veelgelezen Nederlandse roman door bibliotheken wordt opgenomen, kan men slecht schatten. De meeste bibliotheken kopen het boek op losse vellen en binden het zelf in.

Van « Mary » door Jan De Hertog zijn er 600 exemplaren in losse vellen verkocht.

Van « Thalassa » door dezelfde schrijver gingen er ongeveer 800 exemplaren deze weg op.

Van Vestdijk kan de opname door bibliotheken niet hoger dan 200 exemplaren geschat worden .

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt voortgezet.)

DEELNEMINGSBON
KUIFJE AAN ZEE
GELDIG TOT
31-8-55

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE ZAAK ZONNEBLOEM

door HERGE

Kuifje en Haddock landen met hun helicopter in het midden van de weg, vlak voor de auto. Maar...

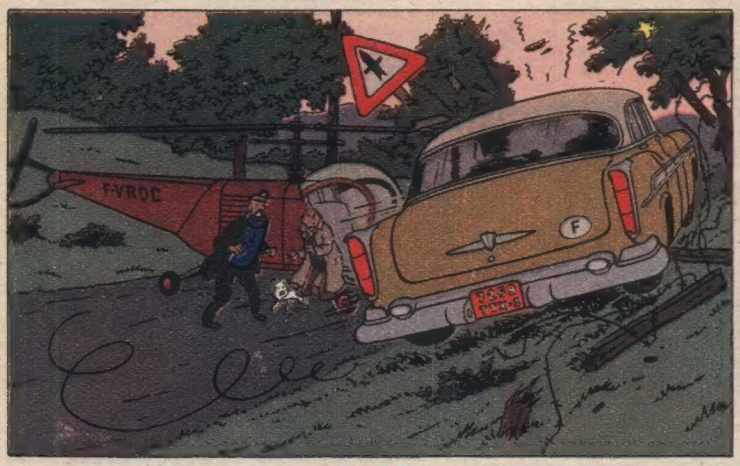

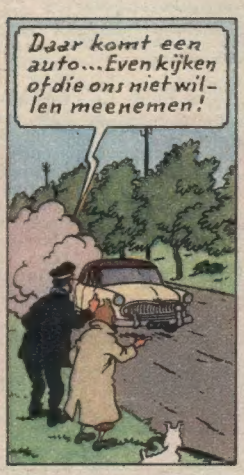

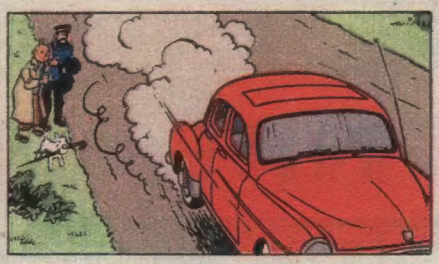

(Wordt voortgezet.)